A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. március 10.*

A C-540/09. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Regeringsrätten (Svédország) a Bírósághoz 2009. december 21-én érkezett, 2009. december 10-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp**

és

a **Skatteverket**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, K. Schiemann, C. Toader (előadó), A. Prechal és E. Jarašiūnas bírák,

* Az eljárás nyelve: svéd.

főtanácsnok: N. Jääskinen,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. november 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp képviseletében J. Hefner skattejurist,

– a Skatteverket képviseletében M. Loeb, meghatalmazotti minőségben,

– a svéd kormány képviseletében A. Falk, meghatalmazotti minőségben,

– Írország képviseletében D. O'Hagan, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Aston SC,

– az Európai Bizottság képviseletében D. Triantafyllou és J. Enegren, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2010. december 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

**Ítéletet**

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o., a továbbiakban: hatodik irányelv) 13. cikke B része a) pontjának és d) pontja 1., 2. és 5. alpontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp (a továbbiakban: SEB) és a Skatteverket (svéd adóhatóság) között a jegyzési garanciavállalási („underwriting guarantee") szolgáltatásoknak a hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: HÉA) alóli mentesség szempontjából való minősítése tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

## Jogi háttér

*Az uniós jog*

3 A hatodik irányelv 2. cikke előírja:

„A [HÉA] alá tartozik:

1. az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

[…]”

4 A hatodik irányelv 13. cikkének B. része szerint:

„Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

a) a biztosítási és viszontbiztosítási ügyletek, beleértve az ehhez tartozó biztosítási ügynöki és közvetítői szolgáltatásokat;

[…]

d) a következő ügyletek:

1. hitel nyújtása és közvetítése, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése;

2. banki garancia közvetítése vagy bármilyen banki garancia vagy fedezetügylet, valamint a banki garanciát nyújtó által történő kezelés [helyesen: kötelezettség, kezesség vagy más biztosíték, illetve garancia vállalása és ezek közvetítése, valamint a hitelező által nyújtott hitelbiztosítékok kezelése];

[…]

5. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, de kivéve a kezelést és a letéti kezelést [helyesen: de kivéve a letéti őrzést és a kezelést], amelyek részvényekre, gazdasági társaságokban vagy egyesületekben megtestesülő részesedésre, adóskötelezvényekre vagy egyéb értékpapírokra vonatkoznak, a következők kivételével:

– termékek feletti rendelkezési jogot megtestesítő okmányok,

– az 5. cikk (3) bekezdése szerinti jogok vagy értékpapírok;

[…]”

*A nemzeti jog*

5 A hozzáadottérték-adóról szóló, 1994 március 30-i (1994:200) törvény (mervärdesskattelagen (1994:200); SFS 1994., 200. sz.; a továbbiakban: HÉA-törvény) 1. fejezetének 1. cikke szerint:

„A jelen törvény értelmében [HÉÁ-t] kell fizetni az államnak

1. a belföldön gazdasági tevékenység keretében teljesített adóköteles termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások után;

[…]”

6 A HÉA-törvény 3. fejezetének 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A banki és pénzügyi szolgáltatások, valamint az értékpapírokra vonatkozó ügyletek vagy hasonló tevékenységek mentesek az adó alól.

A banki és pénzügyi szolgáltatások nem foglalják magukban a közjegyzői tevékenységet, a számlabehajtási szolgáltatásokat és a faktorálással vagy tárolóhelyiségek bérletével kapcsolatos adminisztratív szolgáltatásokat.

Az »értékpapírokra vonatkozó ügyletek« alatt a következők értendők:

1. a részvényekkel, egyéb tagsági jogokat megtestesítő részesedésekkel vagy követelésekkel való kereskedés, és azok közvetítése függetlenül attól, hogy értékpapír formában jelennek-e meg, vagy sem, és

2. a befektetési alapokról szóló (2004:46) törvény értelmében vett befektetési-alap-kezelés."

7 A HÉA-törvény 3. fejezetének 10. cikke a következőképpen szól:

„Mentes az adó alól a biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások nyújtása, beleértve a biztosítási ügynökök vagy más biztosítási közreműködők által nyújtott, biztosításra vagy viszontbiztosításra vonatkozó szolgáltatásokat."

**Az alapügy tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés**

8 A SEB „HÉA-csoportot" („mervärdesskattegrupp") vezető svéd hitelintézet. E hitelintézet pénzügyi eszközök kibocsátásával összefüggő, vállalkozásfinanszírozással kapcsolatos szolgáltatásokat is nyújt.

9 2002-ben a SEB ugyanezen HÉA-csoport másik tagjával együtt harmadik társaságnak jegyzési garanciavállalást nyújtott, amelynek értelmében e csoport tagjai

kötelezettséget vállaltak e társaság azon részvényeinek megvásárlására, amelyeket a jegyzésre nyitva álló időn belül nem jegyeztek le (a továbbiakban: jegyzési garanciavállalás). E garancia nyújtásáért a csoport tagjainak ellenértékként díjat fizetnek.

10 Az említett csoport – mivel úgy vélte, hogy a garanciavállalás mentes a HÉA alól – e díj kifizetését érintően nem számlázott és nem is számított fel HÉÁ-t.

11 A 2005-ben lefolytatott adóellenőrzés során a Skatteverket megállapította, hogy a jegyzési garanciavállalás nyújtása nem minősül HÉA-mentes ügyletnek, és 2005. december 30-i határozatában utólag HÉÁ-t állapított meg a 2002. október havi könyvelési időszakra.

12 A SEB megtámadta e határozatot a länsrätten i Stockholms län előtt (Stockholm megye közigazgatási bírósága), amely elutasította e keresetet.

13 A csoport ezen elutasító ítélet ellen fellebbezést nyújtott be a Kammarrätten i Stockholmhoz (stockholmi közigazgatási fellebbviteli bíróság). Miután e bíróság elutasította a fellebbezést, a SEB felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Regeringsrätten (legfelsőbb közigazgatási bíróság) elé azzal érvelve, hogy a szóban forgó jegyzési garanciavállalás a pénzügyi ágazatban nyújtott más, nem HÉA-köteles szolgáltatásokhoz – mint például az értékpapírokra vonatkozó ügyletekhez, biztosításokhoz, hitelnyújtásokhoz, garanciákhoz vagy a vételi opciókhoz – hasonlítható.

14 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság először i.s kifejti, hogy a svéd bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint a jegyzési garanciavállalás nyújtása nem minősül a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontja értelmében vett (értékpapírokra vonatkozó) adómentes ügyletnek.

15 A Regeringsrätten azonban több tagállam nemzeti joga között eltérést fedez fel, ami a hatodik irányelv említett rendelkezésében előírt adómentesség jegyzési garanciavállalási szolgáltatásokra való alkalmazását illeti. Írországban és az Egyesült Királyságban így többek között az ilyen szolgáltatások kifejezett HÉA-mentességet élveznek.

16 Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy a Bíróság a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontjában vagy B. része d) pontjának 1., 2. és 5. alpontjában előírt adómentességek értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatában nem adott egyértelmű választ arra a kérdésre, hogy ezen adómentességek valamelyike alkalmazható-e a jegyzési garanciavállalás nyújtását jelentő szolgáltatásokra.

17 E körülmények között a Regeringsrätten úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [hatodik irányelv] 13. cikkének B. részét […], hogy az abban foglalt [HÉA-]mentességek az olyan (jegyzési garanciavállalási) szolgáltatásokra is kiterjednek, amelyek keretében valamely hitelintézet a részvénykibocsátást tervező társaságnak ellenérték fejében olyan garanciát nyújt, amelynek értelmében kötelezettséget vállal a jegyzésre nyitva álló időn belül le nem jegyzett valamennyi részvény megvásárlására?”

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről**

*Előzetes észrevételek*

18 Az olyan jegyzési garanciavállalás esetleges adómentessége jogi alapjának elemzése előtt, mint amely az alapügyben szerepel, meg kell állapítani, hogy e garanciavállalás a hatodik irányelv hatály alá tartozik, mivel ezen irányelv 2. cikkének 1. pontja értelmében ellenszolgáltatás fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősül, tekintettel arra, hogy a kibocsátó és a garanciát nyújtó között jogviszony áll fenn, és a kibocsátó által ez utóbbinak juttatott díj a garanciát nyújtó által a kibocsátó számára nyújtott garancia tényleges ellenértékét képezi (lásd ebben az értelemben a C-16/93. sz. Tolsma-ügyben 1994. március 3-án hozott ítélet [EBHT 1994., I-743. o.] 14. pontját; a C-172/96. sz. First National Bank of Chicago ügyben 1998. július 14-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-4387. o.] 26. pontját és a C-270/09. sz., MacDonald Resorts ügyben 2010. december 16-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-13179. o.] 16. pontját).

19 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a hatodik irányelv 13. cikkében előírt adómentességek az uniós jog autonóm fogalmainak minősülnek, amelyek célja annak elkerülése, hogy a HÉA-rendszer alkalmazása tagállamonként eltérjen (lásd különösen a C-349/96. sz. CPP-ügyben 1999. február 25-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-973. o.] 15. pontját, valamint a C-473/08. sz. Eulitz-ügyben 2010. január 28-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-907. o.] 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

20 Ami azt a kérdést illeti, hogy az ilyen jegyzési garanciavállalás részesülhet-e a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontja vagy B. része d) pontjának 1., 2. és 5. alpontja értelmében vett HÉA-mentességben, emlékeztetni arra, hogy az e 13. cikkben említett adómentességek leírására használt kifejezéseket szigorúan kell értelmezni, mivel e mentességek kivételt jelentenek a főszabályhoz képest, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás

után HÉÁ-t kell fizetni. Mindazonáltal e kifejezések értelmezésének többek között összhangban kell állnia a fent említett mentességek által elérni kívánt célokkal, és tiszteletben kell tartania a közösségi HÉA-rendszer lényegéből következő adósemlegesség elvének követelményeit. A szigorú értelmezés e szabálya ugyanakkor nem jelenti azt, hogy az említett 13. cikk szerinti adómentességek meghatározására használt kifejezéseket oly módon kell értelmezni, hogy azok ne tudják kifejteni hatásukat (lásd a fent hivatkozott Eulitz-ügyben hozott ítélet 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

21 Végül, ami azon indokokat illeti, amelyek a HÉA-mentességeknek az említett 13. cikk B. részében említett ügyletekre való bevezetését megalapozták, a Bíróság ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy ezen adómentességek célja az adóalap, valamint a levonható HÉA-összeg meghatározásával kapcsolatos nehézségek elsimítása, és a fogyasztói hitelek költségei emelkedésének megakadályozása (a C-455/05. sz. Velvet & Steel Immobilien ügyben 2007. április 19-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-3225. o.] 24. pontja).

22 Az előterjesztett kérdést e megfontolások fényében kell megválaszolni.

*A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontja értelmében vett adómentességről*

23 Jóllehet nem kizárt, hogy az alapügyben szereplő jegyzési garanciavállalás a hatodik irányelv 13. cikke B. része a) pontjának vagy B. része d) pontja 1., 2. és 5. alpontjának alkalmazásában több, HÉA-mentes ügyletcsoportba is tartozhat, a Bíróság elé az előtte folyó eljárás keretében terjesztett észrevételekre tekintettel először is az ezen irányelv 13. cikke B. része d) pontja 5. alpontjának az értékpapírokra vonatkozó ügyleteket érintő rendelkezéseire vonatkozó kérdést kell meg vizsgálni.

A Bíróság elé terjesztett észrevételek

24 A SEB azzal érvel, hogy az alapügyben szereplő jegyzési garanciavállalási szolgáltatás Svédországban önálló jellegű, és elkülöníthető az átfogó értékpapír-kibocsátási szolgáltatástól. Megjegyzi egyébiránt, hogy a jelen esetben a jegyzési garanciavállalást más jogalanyok nyújtották, mint amelyek a részvénykibocsátást végezték.

25 A svéd kormány elismeri, hogy e jegyzési garanciavállalási szolgáltatás nem valamely pénzügyi szolgáltatáscsomag egyik eleme, és hogy azt HÉA szempontjából külön kell értékelni, mégis úgy véli, hogy e szolgáltatás a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontja értelmében nem mentes HÉA alól.

26 E szolgáltatás minősítését illetően a SEB – amellyel az Európai Bizottság az elemzésében egyetértett – azzal érvel, hogy az említett jegyzési garanciavállalási szolgáltatás – a Bíróság ítélkezési gyakorlata által meghatározott – értékpapírokra vonatkozó ügyletnek minősül, mivel az értékpapírokra vonatkozó jogokat és kötelezettségeket hozhat létre a felek számára, azokat módosíthatja vagy megszüntetheti, valamint a C-2/95. sz. SDC-ügyben 1997. június 5-én hozott ítélet (EBHT 1997., I-3017. o.) 72. és 73. pontja, illetve a C-235/00. sz. CSC Financial Services ügyben 2001. december 13-án hozott ítélet (EBHT 2001., I-10237. o.) 33. pontja értelmében véve megváltoztatja a felek közötti jogi és gazdasági helyzetet.

27 Írország előadja, hogy e tagállamban a jegyzési garanciavállalás az értékpapír-kibocsátáshoz kapcsolódó átfogó és oszthatatlan szolgáltatás egyik eleme, amely szolgáltatás magában foglalja többek között a tanácsadást és a forgalomba hozatalt. Márpedig ezen átfogó szolgáltatás Írországban HÉA-mentes, mivel a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontjába szereplő, értékpapírokra vonatkozó ügyletnek minősül.

28 A Skatteverket szerint a jegyzési garanciavállalás nyújtása nem tekinthető értékpapírokra vonatkozó ügyletnek, mivel önmagában a jegyzési garanciavállalás nem hozza létre, nem módosítja és nem szünteti meg a részvények tulajdonára vonatkozó jogokat és kötelezettségeket. E joghatások a garanciát nyújtó és a kibocsátó között csak akkor jönnek létre, ha más befektetők nem jegyzik le valamennyi kibocsátott értékpapírt, és ha a garanciát nyújtó lejegyzi a megmaradt részvényeket. Csak ebben az esetben lehetséges tehát a HÉA-mentesség. Ha azonban a piaci befektetők valamennyi kibocsátott értékpapírt lejegyezték, a részvények tulajdonához kapcsolódó jogok és kötelezettségek nem módosulnak, és ezért semmilyen adómentesség nem lehetséges.

A Bíróság válasza

29 Először is emlékeztetni kell arra, hogy – tekintettel a SEB és a svéd kormány Bíróság elé terjesztett, e kérdésben egybehangzó észrevételeire – meg kell állapítani, hogy Svédországban a szóban forgó jegyzési garanciavállalás önmagában véve szolgáltatásnak minősülhet, amely önállóan, és nem a részvénykibocsátás során nyújtott más szolgáltatásokhoz kapcsolódó szolgáltatásként nyújtható.

30 Az előterjesztett kérdésre adandó válasz érdekében a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontján alapuló adómentesség hatályát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság megállapította: a részvényekre vagy más értékpapírokra vonatkozó ügyletek az értékpapírpiacon végzett ügyletek, és az értékpapírok kereskedelme olyan jogi aktusokat foglal magában, amelyek megváltoztatják a felek jogi és pénzügyi helyzetét (a fent hivatkozott SDC-ügyben hozott ítélet 72. és 73. pontja).

31 A Bíróság azonban azt is megállapította, hogy az említett 13. cikk B. része d) pontjának 5. alpontja értelmében vett, értékpapírokra vonatkozó ügyletek olyan ügyleteket takarnak, amelyek értékpapírokra vonatkozó jogokat és kötelezettségeket hozhatnak létre a felek számára, azokat módosíthatják vagy megszüntethetik (a fent hivatkozott CSC Financial Services ügyben hozott ítélet 33. pontja).

32 A fent hivatkozott CSC Financial Services ügyben hozott ítéletben a Bíróság által ily módon meghatározott kritérium, vagyis az érintett felek közötti jogi és pénzügyi helyzet akár potenciális módosítása fényében meg kell állapítani, hogy a jelen esetben – amint azt a főtanácsnok az indítványa 53. pontjában kifejti – az alapügyben szereplő jegyzési garanciavállalás teljesíti az ezen ítélkezési gyakorlatban meghatározott feltételeket.

33 Hiszen még akkor is, ha a piaci befektetők később valamennyi részvényt lejegyezik, és így a megmaradó részvényeknek a garanciát nyújtó általi megvásárlása már nem szükséges, az olyan jegyzési garanciavállalási szerződés megkötése, mint amilyen az alapügyben szerepel, önmagában létrehozhatja, módosítja és megszüntetheti a részvények tulajdonára vonatkozó jogokat, mivel e lehetőség magában elegendő ahhoz, hogy az ilyen garanciavállalás az említett ítélkezési gyakorlat értelmében véve értékpapírokra vonatkozó ügyletnek minősüljön.

34 Egyébiránt a Skatteverket véleménye szerint az olyan részvénykibocsátás keretében garanciát nyújtó hitelintézet, amelynek során a piaci befektetők az összes kibocsátott részvényt lejegyezték, az ilyen ügylet után nem részesülhet HÉA-mentességben, mivel a felek között nem zajlott le részvényátruházás, és következésképpen a feleknek a részvények tulajdonára vonatkozó jogai és kötelezettségei sem módosultak ténylegesen.

35 Ellenben ha más hitelintézet olyan részvénykibocsátás keretében nyújt ugyanilyen típusú jegyzési garanciavállalást, amely során nem jegyezték le az összes részvényt, és ezért a hitelintézet köteles megvásárolni a le nem jegyzett részvényeket, az ilyen – a Skatteverket állításával szemben a hatodik irányelv hatálya alá tartozó, és a részvénykibocsátáshoz képest önálló – ügylet mentes a HÉA alól, mivel ebben az esetben a feleknek a részvények tulajdonára vonatkozó jogai és kötelezettségei ténylegesen módosulnak.

36 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 5. alpontjának azon értelmezése, miszerint a jegyzési garanciavállalási szolgáltatás attól függően HÉA-mentes, hogy a kibocsátott részvényeket teljes egészében vagy részlegesen jegyezték-e le, ellentétes lenne az ezen irányelv által létrehozott közös HÉA-rendszer alapját képező adósemlegesség elvével, amely tiltja, hogy az azonos tevékenységet végző gazdasági szereplőket eltérően kezeljék a HÉA kivetése során (a C-363/05. sz., JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ügyben 2007. június 28-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-5517. o.] 29. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Mivel az olyan jegyzési garanciavállalás, mint amely az alapügyben szerepel, a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontja értelmében vett, értékpapírra vonatkozó ügyletként HÉA-mentes, az alapügybeli jogvita megoldása, és így a kérdést előterjesztő bíróságnak adandó válasz szempontjából már nem szükséges az ilyen garanciának a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontjára vagy B. része d) pontjának 1. és 2. alpontjára tekintettel való vizsgálata.

38 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt HÉA-mentesség az olyan szolgáltatásokra is kiterjed, amelyeket valamely hitelintézet a részvénykibocsátást tervező társaságnak – ellenérték fejében – jegyzési garanciavállalás formájában nyújt, amelynek keretében ezen intézmény arra

vállal kötelezettséget, hogy a jegyzésre nyitva álló idő alatt le nem jegyzett részvényeket megvásárolja.

## A költségekről

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

**A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 5. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt hozzáadottértékadó-mentesség az olyan szolgáltatásokra is kiterjed, amelyeket valamely hitelintézet a részvénykibocsátást tervező társaságnak – ellenérték fejében – jegyzési garanciavállalás formájában nyújt, amelynek keretében ezen intézmény arra vállal kötelezettséget, hogy a jegyzésre nyitva álló idő alatt le nem jegyzett részvényeket megvásárolja.**

Aláírások